Biblický teocentrismus versus dnešní egocentrismus

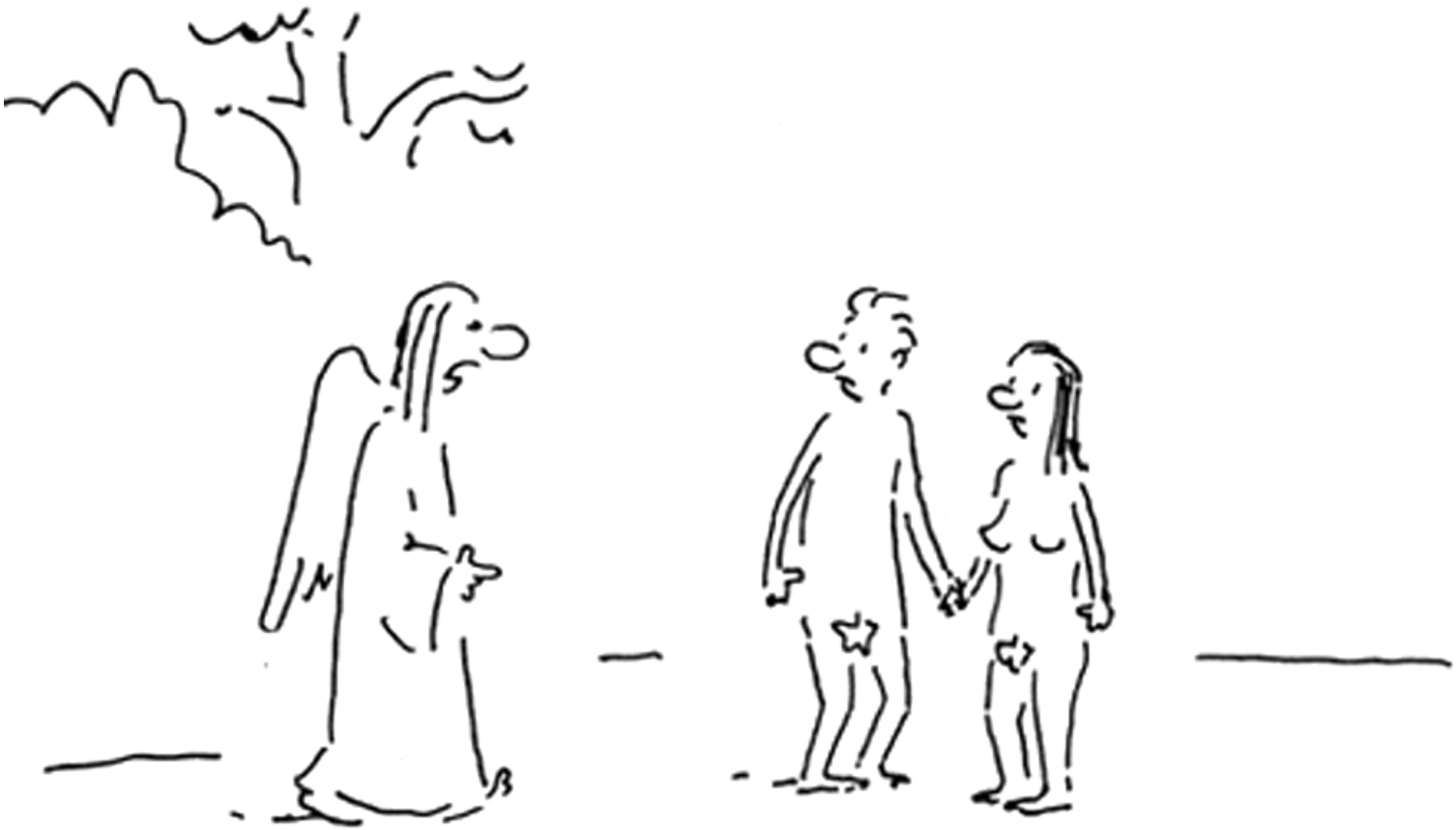

Při přednášce vás napadne spousta otázek.
Na všechny je odpověď: Láska

PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D.

http://www.klimes.us

Co je (evolučně) úspěšnější strategie?

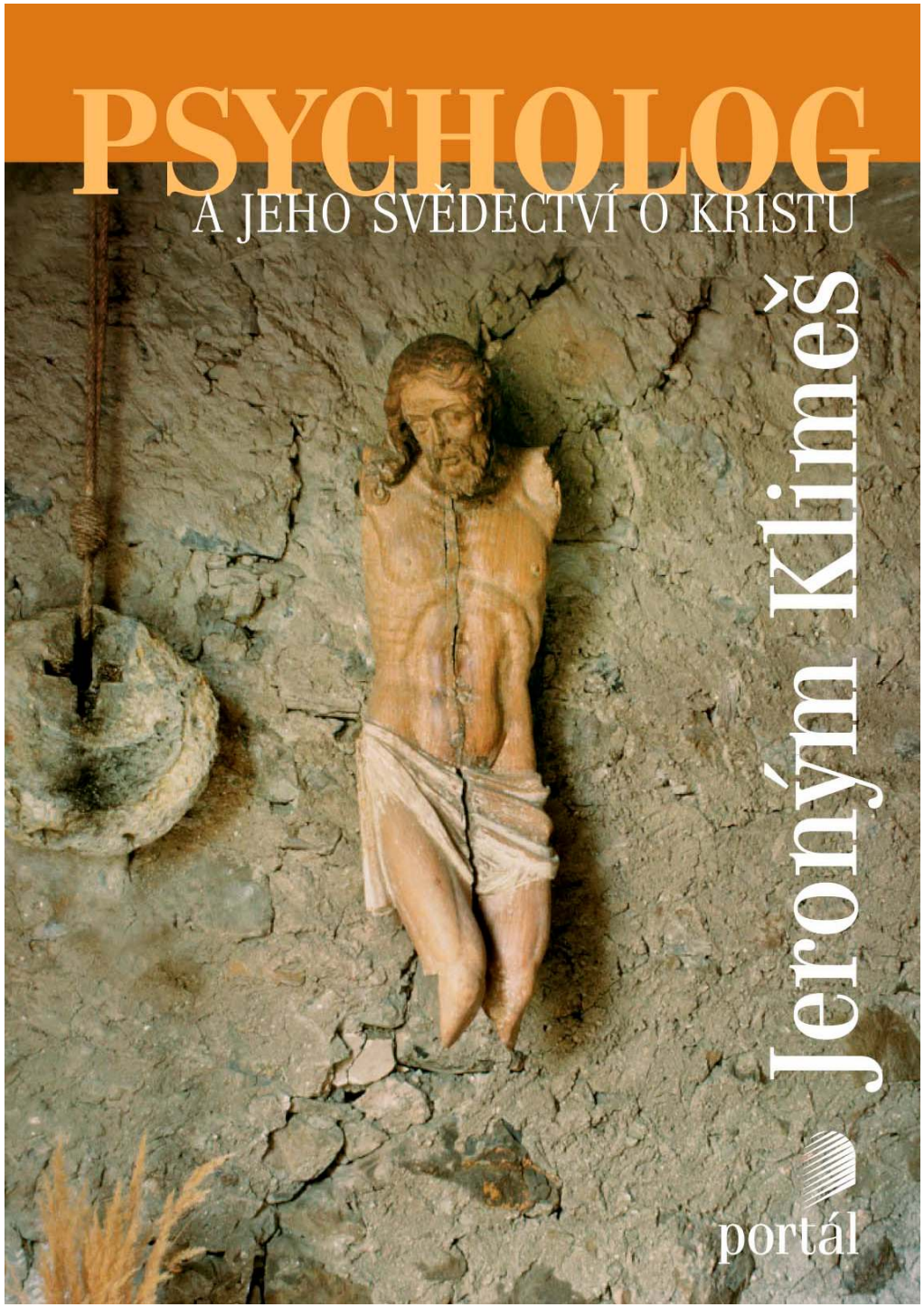

Několik rozvinutých myšlenek z této knihy

Jsem otrokyně Boha. Staň se mi, jaks řekl.

Postoj P. Marie při řešení problémů byl naprosto identický s Ježíšovým:

Teocentrismus ↓			Egocentrismus ↑
	Náš táto, jenž jsi na nebesích, posvěť se tvé jméno, přijď království tvé. Buď vůle tvá, jak v nebi, tak i na zemi.	**Boží zájmy jsou na prvním místě a**	
	Chléb náš vezdejší dávej nám každý den, odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme naším viníkům a neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.	**lidské zájmy až na druhém.**	

Tento teocentrismus nacházíme i u sv. Josefa, který se nebojí problémů při adopci cizího dítě, je-li to součást Božích plánů.

Teocentrismus versus egocentrismus

Ježíš s P. Marií (verbálně i skutky) i se sv. Josefem (skutky) sdílel vyhraněně teocentrické postoje:

Boží zájmy na prvním místě, moje na druhém.

Jsem otrokyně Boha – staň se mi podle tvého slova. (Zvěstování)
Ne má, ale tvá vůle se staň. (Getsemany)
struktura Otčenáše
Dnešní postoj je vyhraněně egocentrický (ne nutně egoistický):
Nevaž se! Odvaž se!
Následuj svou žízeň!
Napřed jde moje ego, pak jde vše ostatní.

V křesťanských kruzích bráno za apriori špatné,
ale málo se argumentuje proč.

Egocentrismus čili egovztažnost není egoismus

Egocentrismus je druh vztažného systému, který nemusí být morálně závadný, ba někdy může být i dobrý a užitečný.

Například souřadnice můžeme udávat vzhledem k člověku, ne vzhledem k okolí: "Po vaší pravé straně vidíte..." versus "Před kostelem stojí kašna."

Egoismus je morální termín označující druh pochybení, vinu. Zbytečné zlo vzniklé tím, že člověk upřednostnil své zájmy.

Viz tabulka 10 v http://jeronymklimes.webpark.cz/mojeprace/axiomatizace.pdf

Buddhismus je egocentrický systém, ale jistě ne egoistický

Karma = vše, co se ti děje, je důsledek tvých činů v minulosti či předchozích životech.

Proč se tento muž narodil slepý?

Karmický přístup - egocentrický	Křesťanský přístup - teocentrický
Narodil se slepý důsledkem ***svých vlastních*** neočištěných minulých provinění.	"Nezhřešil ani on ani jeho rodiče. Narodil se slepý, aby se na něm zjevily ***Boží činy***."

Analogicky - proč jsem dostal rakovinu? Proč mě opustil partner(ka)?

Egocentrická i teocentrická motivace mohou být chybné či mylné

Egocentrická motivace - vše, co děláme pro sebe

Ve většině případů ztotožněná s principem hedonismu

když se podrbu za uchem,

když si pustím hudbu, kterou mám rád,

když muž opouští rodinu, protože si nedokáže představit, že by takto strávil zbytek života.

Teocentrická motivace - vše, co děláme pro Boha, pro druhé, z principu, protože se to tak má ap.

Intuitivně chápáno jako jednání proti principu hedonismu

nutím se do četby Bible, i když se mi moc nechce

neopustím zmíněnou rodinu

uposlechnu volání, že se mám stát knězem a pak zjistím, že to byl omyl - misinterpretace sociálních tlaků.

Metafyzická intoxikace

Pokud člověk využívá Bibli a náboženství jako úlevný manévr od úzkostí, depresí ap., může se u něho vyvinou tzv. metafyzická intoxikace (Boleloucký et al.: Hraniční stavy v psychiatrii. Avicenum, Grada, Praha, 1993).

Podobnou podobu mohou mít i různé psychiatrické poruchy (hraniční porucha, obsedantně kompulsivní poruchy ap.)

Projevuje se excesy v:

- Posty
- Návštěvnost bohoslužeb
- Svátosti (zpověď)
- (nejen) náboženský teror ostatních rodinných příslušníků

Problém:

Lidé se často přepínají, protože jsou přesvědčeni, že to od nich žádá Bůh. Kvůli němu si odpírají si, co by si jinak dopřáli. Když zjistí, že je to omyl. Mají na Boha vztek, že je nevaroval. viz http://diplomka.klimes.us

Sigmund Freud: Princip slasti versus princip reality

Děti jsou evolučně nastaveny na to, aby se patlaly v blátě a hrály si s kameny a klacky. Když je nutíme nedělat z jídla bábovičky, vnucujeme jim jiný princip, než ty, které jsou jim vrozené. Vnucujeme jim princip reality.

Princip slasti **versus** **Princip reality**

Princip hedonismu: *Děláme to, co je nám příjemné a vyhybáme se tomu, co je nepříjemné.* Pozor míněno - citově příjemné, tj. podle plazího mozku.

Egocentrický přístup je řízen principy slasti a hedonismu

Říkám 20leté studentce na klavír:

"Na techniku stačí trochu cvičit stupnice."

"Mě stupnice nebaví."

"Ty nebaví nikoho, ale je to nejrychlejší způsob, jak si osvojit správnou techniku hraní, držení ruky, podkládání."

"Já ale nikdy nedělám nic, co mě nebaví."

Výsledek nikdy nebude umět na piáno nic pořádného, ale to jí nebrání snít o tom, že bude hvězda pop-music.

Ano respektuje principy hedonismu a slasti, ale přijde o (hudební) identitu - nebude nic.

Co je větší frustrace nemít identitu nebo porušit princip hedonismu? Ježíš by řekl, že přijít sám o sebe.

Kdy na to ta holka sama přijde? Až bude pozdě...

Potápěčský efekt

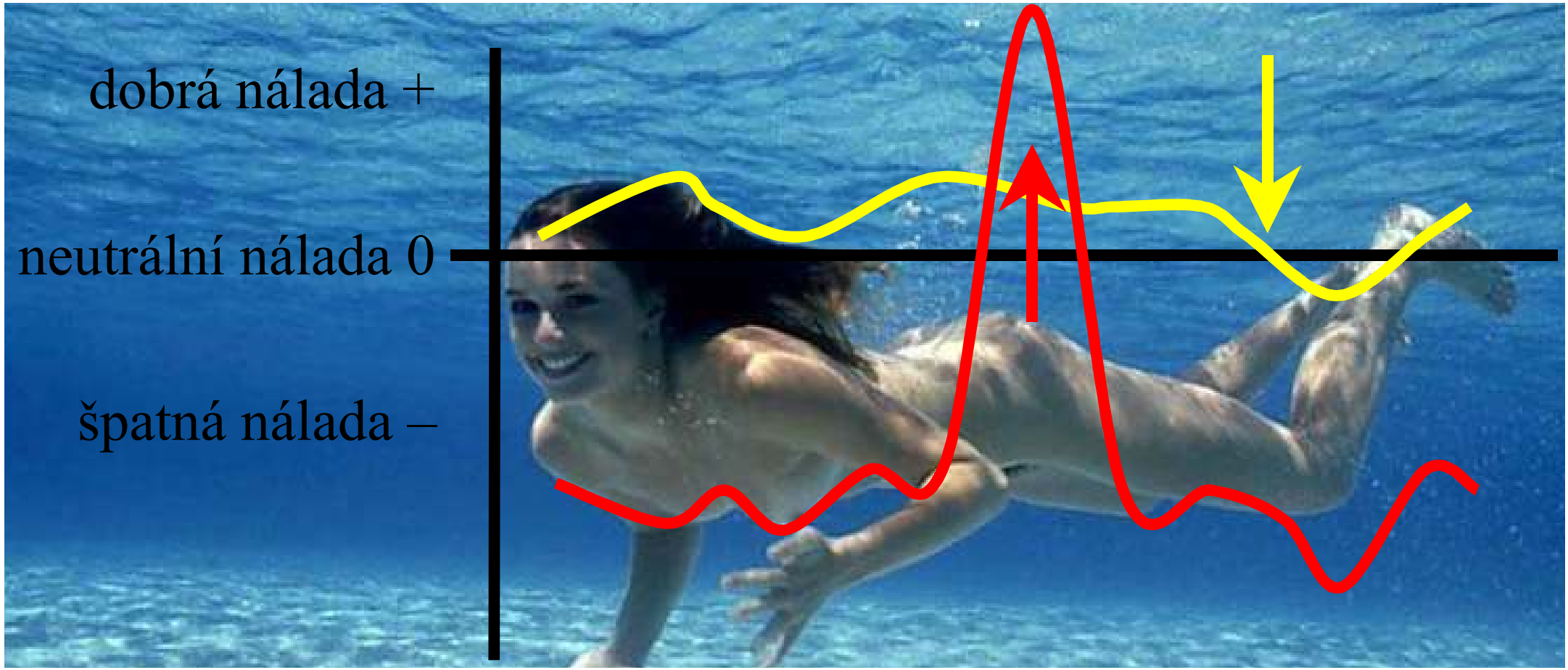

Fungovat optimálně v dobré náladě je vcelku jednoduché – nic není problém.

Fungovat optimálně ve špatné náladě je umění. Vyžaduje to soustavný výcvik odmala.

Výchova dětí i výchova sama sebe je řízená frustrace

Vyluštit jedno sudoku je asi taková práce jako spočítat jeden příklad z fyziky. Proč jedno považujeme za zábavu a druhé za nudnou námahu? To druhé je totiž mnohem užitečnější.

Poslouchat CD je přibližně stejná námaha jako si sednout k pianu a chvíli cvičit, ale to druhé nás víc obohatí.

Sedět u PC a mastit hru je asi stejně vyčerpávající jako sedět u PC a programovat, ale to druhé je mnohem přínosnější.

S minimální investicí, s minimálním sebepřinucením můžeme získat veliký zisk. Leží před námi velké množství energie, je jenom na nás, zda ji využijeme nebo ne.

Bohužel to předpokládá umět se chovat konstruktivně při negativních prožitcích. Mít odvahu do nich vědomě vstoupit a nepanikařit.

Kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde!

Cítím, ergo musím jít - muž opouští rodinu s třemi malými dětmi: *Pane doktore, já bych to možno vydržel, s manželkou vycházíme bez problémů, ale řekněte, co by to bylo za život? Já jsem teď opravdu poznal něco jiného!*

Diktát pozitivního citu

Necítím=nečiním. Marné hledání subjektivní jistoty u přechozených vztahů:

- *buď mi začne chybět a změním celkově přístup k ní a nebo se objeví někdo jiný*
- *snažím se i apelovat na její smysl pro individualitu a víru v její kvality*

City jsou přelétavé a zrádné, nedá se na ně spoléhat. Kdo to zkouší, přichází o svou identitu. Není nic - celý život se honil jen za přeludy.

Teocentrismus vysvětluje zlo neosobně a do budoucnosti - ne do minulosti

Proč se ten muž narodil slepý?
Proč se tato holčička narodila s Down syndromem?
Proč jsem dostal rakovinu?

Aby se na nás ukázaly Boží skutky!

Ale Ježíš jim řekl:
"Nemusejí odcházet; vy jim dejte jíst!"

Vy vybudujte Boží království...

Karmické systémy jsou egocentrické - vysvětlují zlo egovztažně a historicky:

Jseš mrzák? Dobře víš proč! Musels v minulém životě udělat něco špatně. Takže dobře ti tak. Koukej si očistit karmu!

Potraty versus náhradní rodinná péče

Hlavní prioritou je bez pochyby ochrana lidského života, tj. vší silou zabránit potratům.

Všichni věřící by měli velmi ocenit, pokud se matka rozhodne uvolnit dítě k adopci, protože je přesvědčena, že se o ně nemůže starat sama. Pohrdání a odsuzování takových žen je jedním z hlavních tlaků, které vedou ke zkratovému rozhodnutí pro potrat. V tomto ohledu však věřící nejsou o nic tolerantnější než nevěřící a je to chyba.

Pokud je dítě adoptováno hned po porodu, nezažívá téměř žádné trauma na rozdíl od případů, kdy je potraceno nebo celý život vychováváno jako nechtěné.

Cílem je: Zvýšená tolerance vůči dání dítěte do adopce a snížená tolerance vůči potratům.

Výhody darování dítěte do NRP před potratem

1) dítě přežije, bude adoptováno a bude mít přiměřeně šťastné dětství

2) žadatelé o adopci se dočkají vysněného dítěte

3) matka se vyhne chirurgickému zákroku, nebezpečí neplodnosti, zažije těhotenství

4) matka bude mít mnohem otevřenější postoje vůči náhradní rodinné péči

5) matka a její okolí bude mít jedenáct měsíců na to si rozmyslet, zda by si raději dítě nenechali

Hlavní překážkou této praxe v dnešní době je především veřejné mínění. Veřejnost odsuzuje víc matku, která dala dítě do adopce, než tu, která šla na potrat.

Zákon vyrovnání frustrace

Když stresor vyvolává frustraci, lidé mají sklon vyrovnat zátěž tak, aby všichni byli stejně frustrováni.

Například dva jdou do hor, rozdělí si zátěž do batohů tak, aby na konci byli stejně unavení.

Klesá zátěž na populaci, klesá ochota zatěžovat děti ve škole:

- Tendence nedávat domácí úkoly
- Tendence neznámkovat (nesoutěžit), protože dospělí to nemají rádi

Reaktivní deprese a teocentrismus

Lidi se mezi sebou řídí principem sdílené frustrace:

Egocentrismus: Zvláště manipulátoři, když nedokáží rezonovat s někým, kdo je spokojený, tak prudí tak dlouho, dokud druhý nemá stejně špatnou náladu jako oni. (Zde nejde jen o egocentrismus, ale i egoismus)

Teocentrismus: *I když já nemohu být teď šťastný, přesto si přeji a udělám vše proto, aby lidi okolo mě byli spokojení a dařilo se jim. Totéž přeji i sobě.* To nejlépe kopíruje zlaté pravidlo reaktivní deprese: Není možno ji zkrátit silou vůle. Silou vůle ji jenom protahujeme.

Trpící rodič je zpravidla slepý k bolesti dětí, dokud není zjevně větší než jeho

Princip sdílené frustrace platí i mezi rodiči a dětmi

Rozvádějící se rodič stojí často na životní křižovatce - buď on přijde o děti, nebo z nich udělá válečné děti - na bitevním poli mezi jím, druhým rodičem, OSPODy a soudy. Jinou volbu ve svém životě nedostal.

Málokdo je schopný si přiznat, že by v určité situaci bylo lepší, kdyby nebyl, kdyby se po anglicku vypařil...

Ano, já rozchodem strašně trpím, ale to neznamená, že moje děti by měly trpět také. Jestliže je pro ně lepší, abych zmizel z jejich života a neproměnil jim jejich dětství v bitevní pole. Zmizím, i když to bude představovat pro mě ještě větší ztrátu... viz Šalamounův soud 1 Kr 3, 16-28

Jaká je vlastně cena našeho života a našich citů?

Teocentrismus u lidí trpících sebenenávistí

Sebenenávist je uložena do fantazijní postavy, do obrazu Boha. Takový věřící těžko může říci: "Ne má, ale tvá vůle se staň", protože tak nějak cítí, že vůle Boha je ho zničit, ztrestat, sebrat mu poslední radost se života.

Vždyť i on sám, kdyby měl před sebou něco tak odporného, jako je on sám, tak by si taky nic dobrého neudělal. Proto lidé, kteří trpí sebenenávistí, bývají programově egoističtí - urvat si, co se dá, protože jinak nemám nic.

Objevují se dvě symetrické (korelující) vize:

1) Krutý trestající Bůh, na kterého není spolehnutí, protože vždy udělá člověku něco, o co on nestojí.

2) Zákeřný a úkladný Ďábel, viz http://diplomka.klimes.us

Léčba sebenenávisti: ***Marnotratný syn*** (Můžeš jít. Vše mé, je tvé.)
Zakopaná hřivna (Vnímáš-li Boha jako zloděje, tak se podle toho zařiď!)
Nepoctivý správce (Nemá-li tě rád Pán, udělej vše, aby tě měli rádi lidi.)

Pyramidová motivační struktura

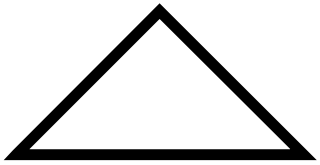

Stabilní pyramida
Teocentrismus

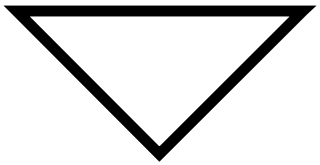

Nestabilní pyramida
Egocentrismus

Teocentrismus – Motivační struktura stojí na přeponě. Bůh – panovník, rodič – pověřuje svého služebníka či dítě různými úkoly. Případný neúspěch není tragedie, je zapracován do širšího rámce Božích plánů či vztahu Boha k člověku.

Egocentrismus - Motivační pyramida stojí na špici. Celý život stojí a padá se sebeprosazením: "Postaví mi Češi po smrti jezdeckou sochu?" *Reaktivní egocentrismus* bývá reakce na dlouhodobé ponižování či frustraci. (J. Hrabal: Obsluhoval jsem anglického krále.) Proto je třeba ho kompenzovat, systematicky zmenšovat (důraz na pokoru).

Po každých volbách se Paroubek zhroutí - propad po neúspěšné manipulaci - egocentrická motivace.

Strategie zvládání (coping strategy)

Egocentrismus má

1) pyramidovou strukturu na špici, tzn. postavenou na jednom bodě – sebehodnotě. Myšlení stylem všechno nebo nic.
2) zvyšuje aktivaci: *Máš na to! Věř si! Ty to dokážeš! Jsi borec! atd.*
3) Podporuje krátkodobý intenzivní výkon. Nemají výdrž.
4) Špatně snáší průběžné obtíže a selhání.
5) Neschopnost si odpustit, když přijdou chyby.
6) Aktivity jsou prostředkem k cíli sebeprosazení, nejsou cílem samy o sobě, protože jsou samy o sobě správné.

Problém je u trémy – tam je třeba snižovat aktivaci, ne zvyšovat.
Problém u ohrožení života – i tam bývá obvykle třeba aktivaci snižovat.
Problém u perfekcionistů: jedna chyba = jsem špatný, mohu to zabalit.
Propad do negativních pocitů zmaru a deprese.

Vztah zátěže a identity

Člověk orientovaný na spotřebu či požitky nevyužívá naplno svých schopností. Má neustálý pocit rezerv – kdyby chtěl, tak má na víc. Pokud tuto rezervu neotestuje, tak má tendenci ji přeceňovat – má pocit, že je větší, než jaká ve skutečnosti je.

Vyhybavá osobnost – chce se všemi vyjít zadobře, vyhybá se problémům, zátěži. Výsledek je neustálé lhaní a předstírání, které má právě opačný než namýšlený efekt – člověka zatěžuje víc, než kdyby na rovinu říkal pravdu a své úkoly udělal včas.

Výsledek je ztráta identity, pocit nenaplněnosti, promarněného a nenaplněného života.

Pokud lidé chtějí tento sklon k vyhybání překonat zkouší hurónské akce, které vedou k přetěžování. Je tedy hlavně mladým ukazovat, že je třeba **život dimenzovat ne na krátkodobý, ale hlavně na dlouhodobý výkon.**

Služebný postoj

Služebník služebníků Božích:

Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé. Mt 20,28

Schopnost jít do sebevražedných akcí – Kamikadze, Samson, Kristus, 11. září, mučedníci ap. Mají pouze ty ideologie, které nemají egocentrickou motivaci, ale dívají se život člověka z jakési "ptačí", Boží perspektivy.

Král potřebuje pozdržet či odlákat pozornost protivníka, proto vyšle skupinu svých nejlepších vojáků na jistou smrt... Můj život není důležitý, ale nadosobní cíl (lidské či Boží království).

Teocentrismus z lidí uvolňuje o řád víc energie než egocentrismus.

Manželská povinnost versus právo na své tělo

Díky asymetrii potřeb se v každém páru stane, že jeden pociťuje potřebu, kterou:

1) může dotyčný uspokojit jen s pomocí druhého, ale kterou

2) druhý nepociťuje.

Římské právo řešilo termínem - manželská povinnost. Ta se samozřejmě netýkala jen sexu, to je jen nejčastější příklad asymetrické potřeby.

Například muž má pamatovat a v rozumné míře uspokojovat potřebu ženy na komunikaci a dbát na to, aby s rodinou trávil 2-3 hodiny denně, i když on to tak nepociťuje.

Stejně tak žena by měla pamatovat na to, aby alespoň jednou za týden byl sex, i když ona to tak nepociťuje.

Z dalších potřeb je to potřeba si jít zatancovat, do divadla, procházky, kytky, čas na kamarády, potřeba být sám atd.

Rytíř, gentle man a jiné ideály byli programově služební vůči ženám. Moderní feminismus je bojovný, zdůrazňuje antagonismus mezi pohlavími, proto nemůže být dlouhodobě úspěšný.

Příklady teocentrismu

Tréma – nejsem tu, abych si honil triko, ale abych lidem předal nějaké myšlenky, které jim mají pomáhat zvládat krize, zahrál hudbu, která jim má udělat radost. Nechci dělat chyby, ale pokud nějakou chybu udělám, tak se omluvím, budu hrát dál stále co nejlépe, jak dovedu. Nejde o mé ego, jde o Boží cíle.

Ego či sláva je jen lopata, se kterou uskutečňuji Boží zájmy či si vydělávám na živobytí. Dar, hřivna, která mě zavazuje jednat, i ve chvílích, kdy ostatní nemusejí (nemohou) dělat nic.

Katastrofální, nezamýšlená chyba uprostřed (na konci) kariéry = Bůh mě posílá jinam, potřebuje mě jinde.

Bůh velice často posílá (nejen nahluchlé) lidi jinam kopancem, páč nemá ústa...

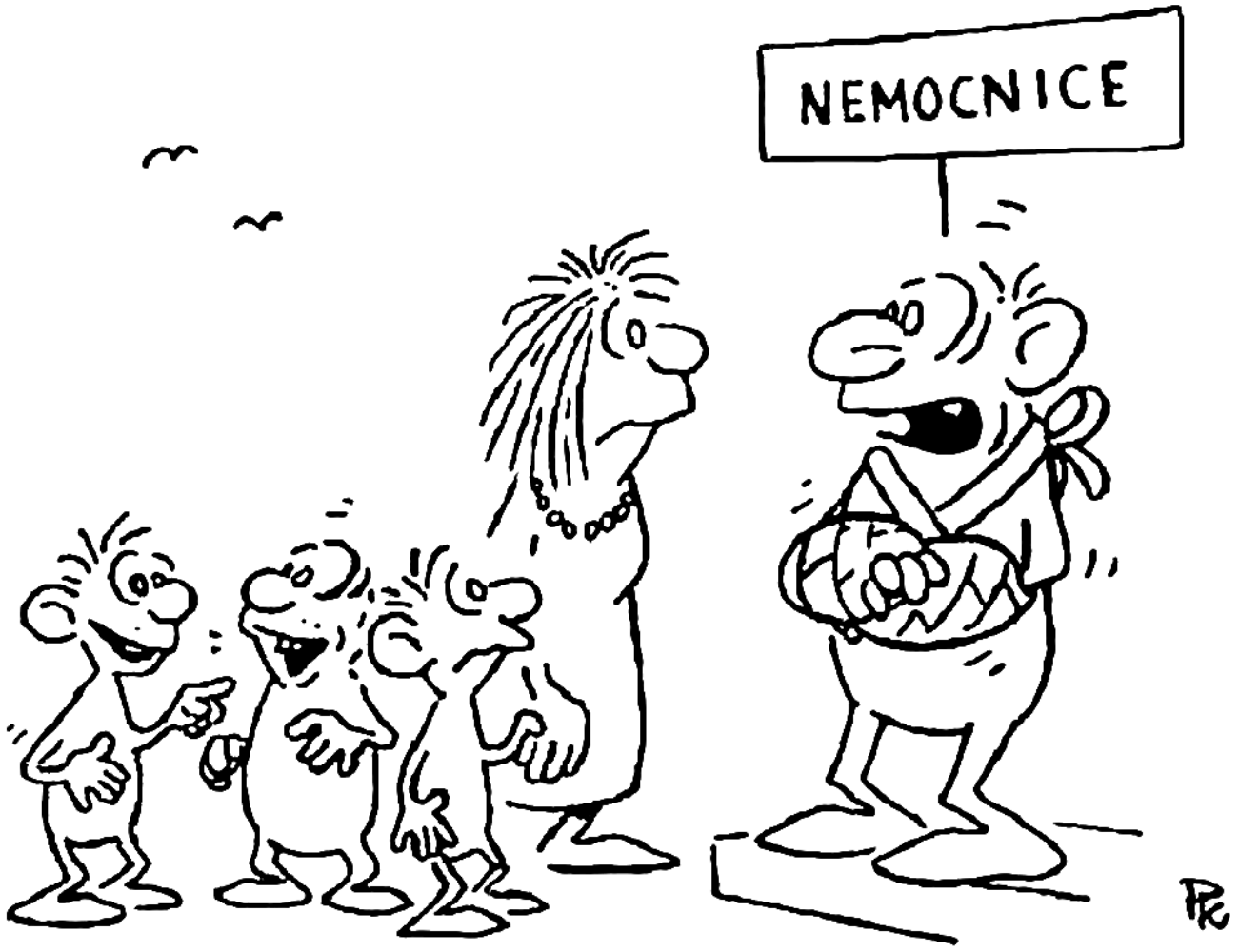

Končící kariéra - myšlení postřeleného vojáka

Už mám prostřelené břicho. Za pár minut umřu, ale každopádně sejmu ještě dva tři nepřátele.

Po 45. roku muži pociťují neustálé ubývání sil i kreativity. Egocentrická motivace musí neustále pohřbívat to, co dřív bylo samozřejmostí:

Teocentrismus a ubývání sil ve stáří:

Ano, už nikdy nic nebudu, ale ještě mohu udělat tohle či tamto.

Dr. Otokar Motejl: "Paní, vy jste ve věku, kdy ještě můžete dělat chyby a napravovat je. Ale já už jsem ve věku, kdy si tento luxus dovolit nemohu. Já už nesmím dělat chyby..."

Prof. Jiří Hoskovec a dr. Jiří Štikar – v závěru kariéry nějakým nedopatřením se jim do knihy dostala citace jiného autora. Strašný trapas u jinak hyperkorektních vědců. Z hlediska egocentrické motivace - pocit hroutícího se životního díla, naprostého zmaru.

…využijte čas vám svěřený. (Kol 4, 5)

Věřící z hlediska znalostí na tom není lépe než nevěřící. Ani on neví, kolik času mu bylo svěřeno. Rozdíl je především v postojích:

Egocentrický přístup – čas mi nebyl svěřen, to je můj čas, tzn. objevuje se pocit nároku vyplývající z rovnostářství - z pohledu na dědu či babičku:
"Mám právo, abych neumřel na rakovinu! Proč zrovna já mám být první z naší třídy, kdo má umřít?"

Teocentrický přístup – čas je dar, na který není "právní nárok":
"Dej, Pane, kolik uznáš za vhodné." "Žila život krátký, ale plný…"

Yerkes Dodsenův zákon (1908)

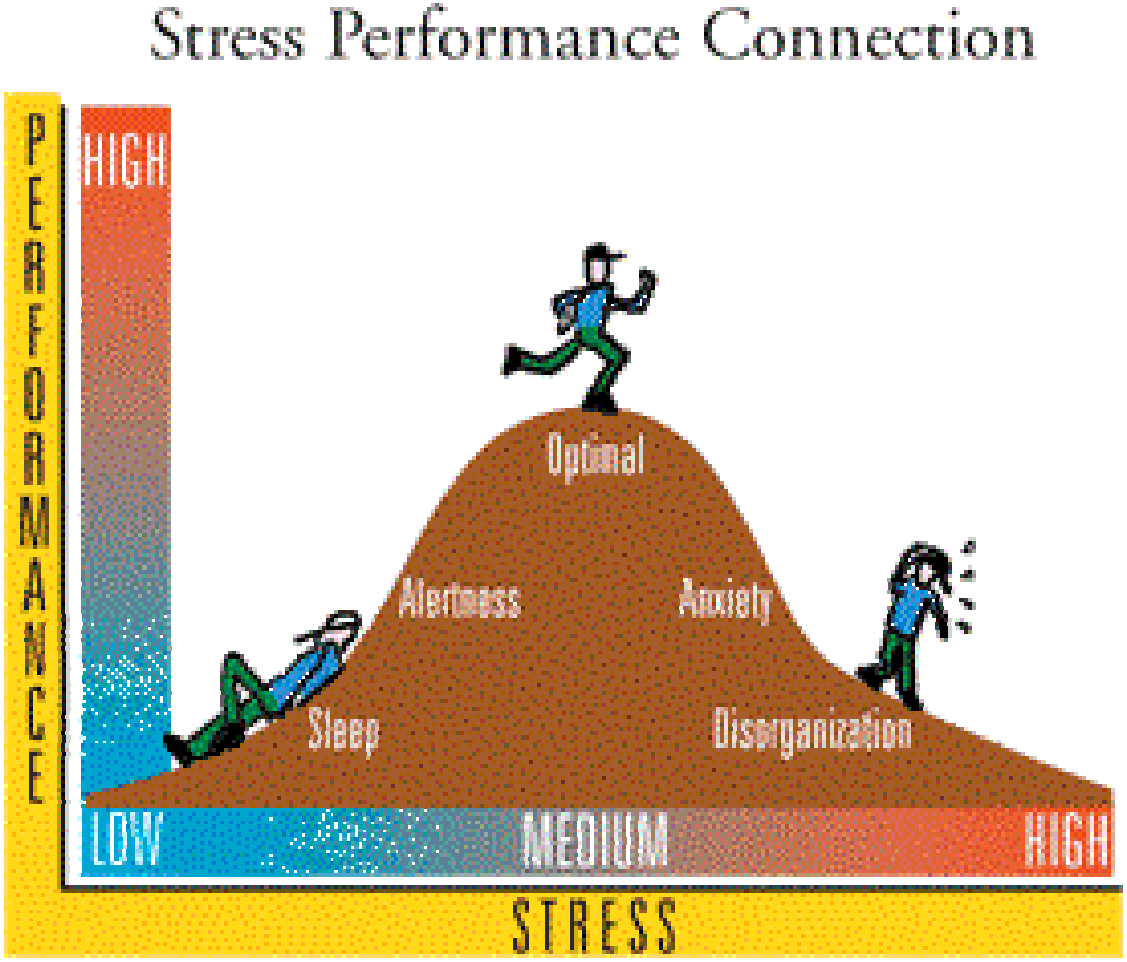

Teocentrická motivace homeostaticky udržuje střední optimum – v zájmu Boha, je abychom se snažili, ale o úspěchu rozhoduje on.

Egocentrická motivace má sklon ke krajnostem – buď je mi to ukradené, nebo mi jde o vše.

Teocentrismus a egocentrismus z pohledu biologie

Vakovlk aneb tygr tasmánský

vyhynulý vačnatec z Austrálie

Vakovlk versus Dingo?

Když se před lety v Austrálii potkal náhodou vakovlk (vačnatec) s divokým psem dingem (savec), tak dingo byl menší a jakýkoli zápas prohrál. Jenže dingo je dovedný lovec a tak vylovil vakovlkovi jeho kořist, a tak vakovlk vyhynul. (Konrád Lorenz:Takzvané zlo.)

Nestojí proti sobě vakovlk a dingo, ale stojí proti sobě celé celky: Dingo a jeho kořist proti či spíše vedle vakovlka a jeho kořisti. Lepší vítězí ne kvůli tomu, že by byl dravější a krvelačně vyhubil toho druhého.

Na úrovni druhů nestojí proti sobě dravec a jeho kořit. Naopak ty představují kooperující (byť parazitující) části celku. Ale nejvíce jsou si nebezpeční ty druhy, které spolu prakticky neinteragují, ale loví stejnou kořist.

Ani ve světě nestojí zlí a dobří proti sobě, a pokud, tak zlí často vítězí. Proti sobě stojí celé celky, kde vítězí ti životaschopnější a to bývají ti, kteří myslí v celcích - teocentricky a ne v jednotlivcích - egocentricky.

Ježíš zbytečně nesoupeřil - vyhybal se střetům, nepletl se do politiky...

Boží království - struktura všech struktur

Jakmile interagují dvě struktury (organismy) automaticky vzniká třetí struktura, z nich složená, která interaguje nejen s nimi, ale i s dalšími strukturami a organismy.

Nesoupeří vakovlk versus dingo, ale celek dinga s jeho kořistí proti celku vakovlka a jeho kořisti.

Nesoupeří mravenec vůči mravenci, ale mraveniště proti mraveništi, protože mravenec se má k mraveništi jako játra k člověku - je to orgán, ne jedinec.

Portugalský bojovník (měchýřovka) vypadá jako jedinec, ale je to kolonie polypů - pozdějších orgánů.

Takto naprosto nepřehledně vznikají celky, kde nelze rozlišit, kdo je jedinec a kdo celek. Ale i tak vzniká celek celků - Boží království.

Toto není jedno zvíře, ale kolonie polypů. Stejně jako tyto různorodé polypy drží něco pohromadě, tak by křesťany měla pohromadě držet láska.

Má Boží království hierarchickou (fraktální?) strukturu?

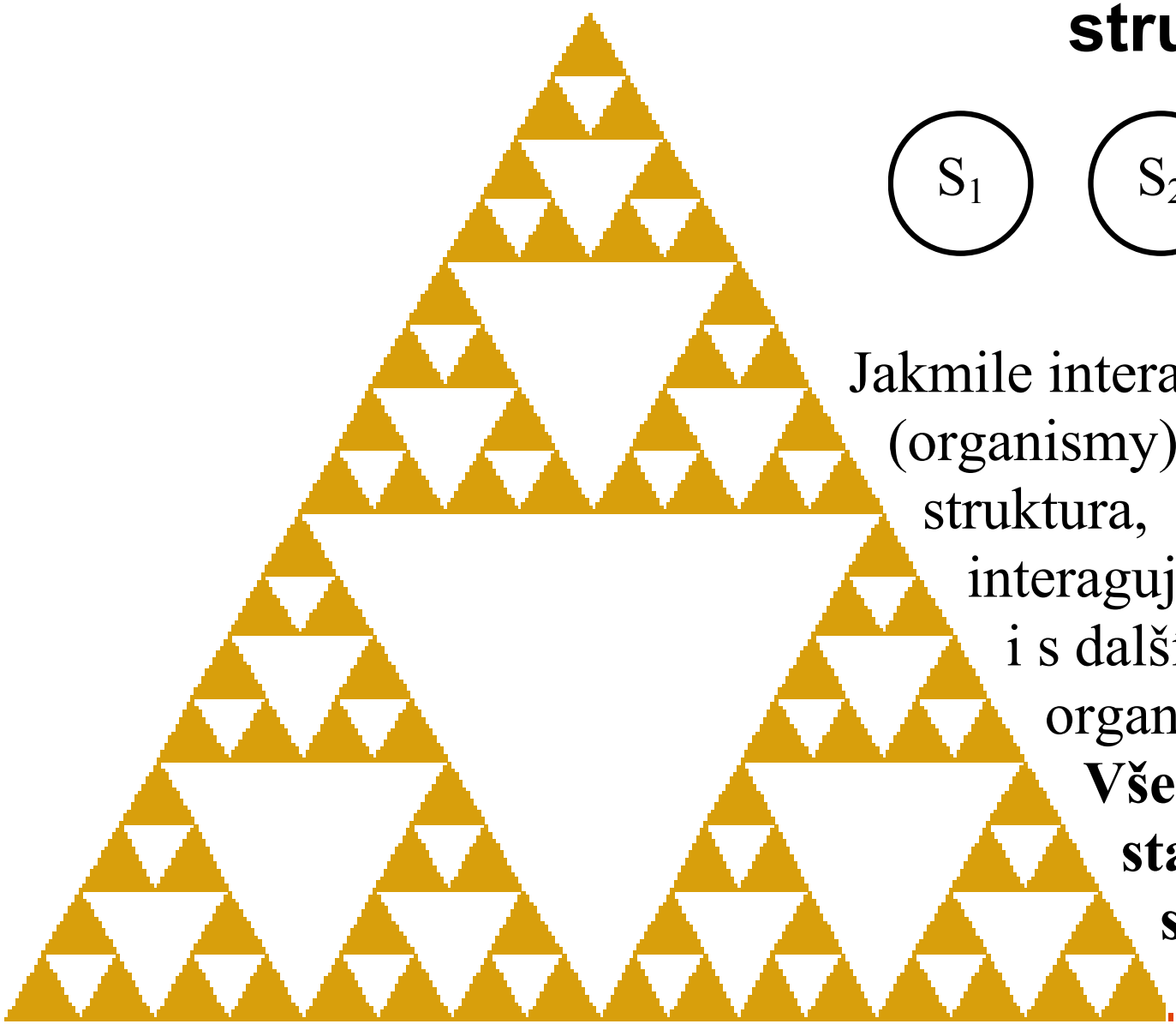

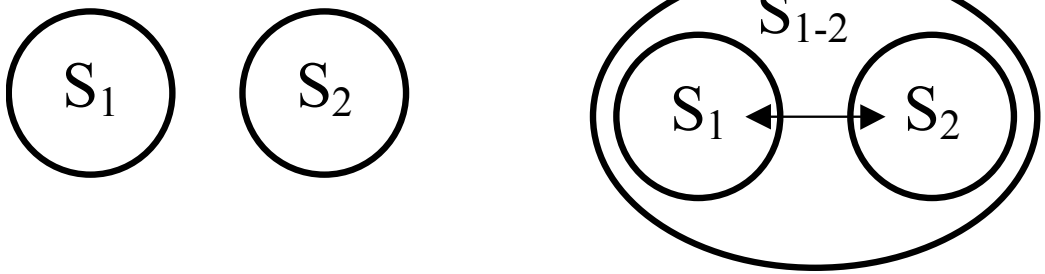

Jakmile interagují dvě struktury (organismy) automaticky vzniká třetí struktura, z nich složená, která interaguje nejen s nimi, ale i s dalšími strukturami a organismy.

Vše tedy tvoří hierarchickou stavbu nadřazených struktur až po Boží království.

http://www.vesmir.cz/clanek/metabolicka-teorie-biologie-aneb-nova-teorie-vseho-ziveho

Vlk versus stát

Když se postavil kardinál Vlk proti státu v otázce katedrály, dopadlo to, jako když se dingo postavil vakovlkovi - byl slabší musel prohrát.

Zapomněl na Ježíšova slova:

A) Beze mne nemůžete nic činit!

Nejde o to, aby Vlk oslavil své jméno, ale Otcovo jméno má být nad jiné vyvýšeno!

B) Chce-li se s tebou někdo soudit o košili, dej mu i svůj plášť!

Kdyby katedrálu obřadně daroval Českému národu, co by se stalo? Udělali by z ní tělocvičnu? Co jiného se dá v katedrále dělat než sloužit mše? Stejně by zůstala církvi, jen by stát dostal na hrb povinnost ji neustále opravovat. Kromě toho katedrála je stejně mrtvá farnost, protože je tam špatné dopravní spojení...

Kdo chce být bohatý, upadá do osidel pokušení a do mnoha nerozumných a škodlivých tužeb, které strhují lidi do zkázy a záhuby. Kořenem všeho toho zla je láska k penězům. Z touhy po nich někteří lidé zbloudili z cesty víry a způsobili si mnoho trápení. Ty však se tomu jako Boží člověk vyhýbej! Usiluj o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, mírnost. (1Ti 6,9)

Dotaz na rádio Jerevan:
Pracuje křesťanství jako motor dvoudobý, nebo je to čtyřtakt?

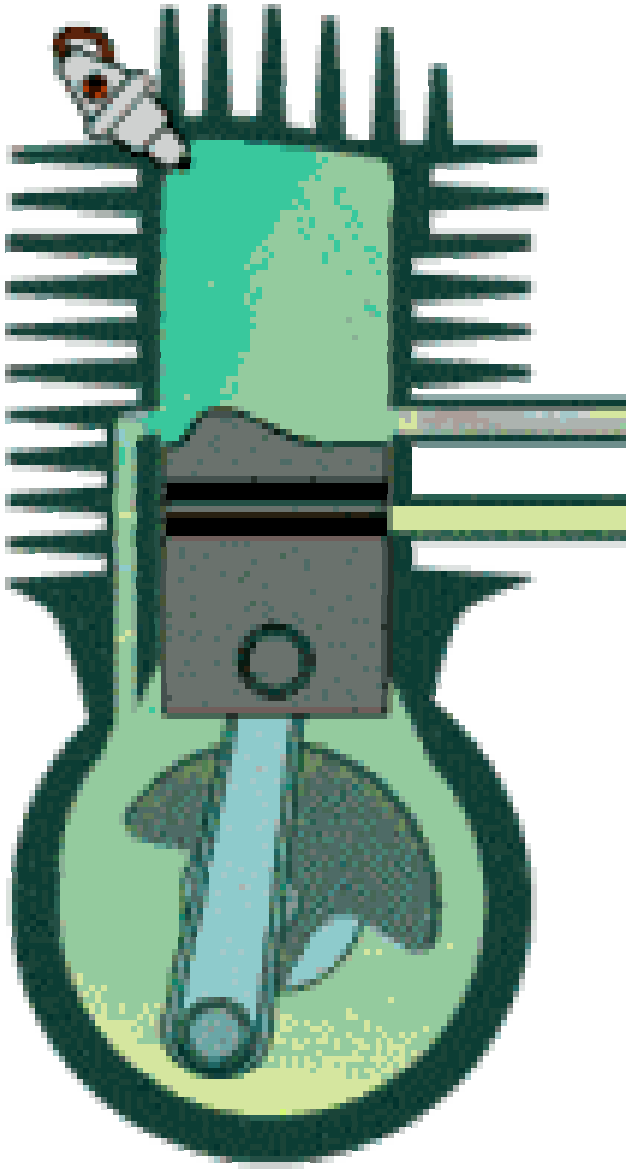

Odpověď:

Boží království se buduje jako dvoutakt

1. doba Povolání - okouzlení charismatickou osobností

2. doba Poslání - aby on sám se stal solí země

Teocentrismus v pastorační péči

Velice je třeba zvažovat podporování odpudivých sil, které již tak jsou extrémně silné. To se může dít například bezmyšlenkovitým lpění na zákazu předmanželského sexu.

Například pokud kněz má v péči dívku, která nikdy s nikým nechodila, je prakticky panna a není schopna navázat vztah k muži, protože má strach, že všem mužům jde "jen o jedno". Tak si musí uvědomit, že má před sebou člověka se zbytnělými odpudivými sílami vůči druhému pohlaví.

Nemá-li kněžova rada být medvědí službou, musí se na život dívky podívat z dlouhodobé perspektivy, z perspektivy Božího plánu s ní. Chce-li tato dívka mít děti a rodinu, musí překonat strach ze sexu a z mužů. Její sexuální začátky asi nebudou prvoplánově ideální, ale nějak se začít musí.

Bylo by neetické zneužívat tohoto patologického strachu z druhého pohlaví a demagogicky jej interpretovat jako volání k zasvěcenému životu, jakkoli je nedostatek řeholnic.

Teocentrismus v romské otázce

Při jednání v nejistotě je nejlepší následovat Hippokratovo doporučení:

Především neškodím! Primum non noceo!

Rom může být jaký chce, ale hlavní je, aby ze setkání se mnou odešel nezměněn nebo lepší.

To znamená především, že se nenechám okrást - dotyčný by odešel z interakce se mnou jako zloděj.

Vtip nevtip: Přijde Rom do hospody, kde je puštěný fotbalový zápas. Zeptá se: "Jak hrají naši?" Odpovědí mu je za smíchu celé hospody: "Vaši vůbec nehrají!"

Za tuto neomalenost by si měla celá hospoda nafackovat. Z této interakce dotyčný neodešel jako lepší člověk, protože všichni štamgasti mu takto dali najevo, že on se mezi "Čechy" nikdy asimilovat nemůže. I kdyby stokrát chtěl - "Jeho" nikdy hrát nebudou.

U nás se pálí obilí a
v Africe se krmí krávy papírem.
To přeci není Boží království na zemi.

Ježíš nám říká:
"Nemusejí odcházet;
vy jim dejte jíst!"

Děkuji Vám za pozornost
PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D.
http://www.klimes.us